

Legenda zostanie udostępniona w Książnicy

Data publikacji: 2.03.2013 16:10

Legendarne archiwum doktora Józefa Michałka mozolnie prowadzone przez wiele lat zostanie udostępnione czytelnikom w Książnicy Cieszyńskiej. Jest to bezcenne źródło informacji na temat dramatycznych losów mieszkańców Zaolzia podczas drugiej wojny światowej.

Na bogate archiwum lekarza składają się notatki, dokumenty, fotografie, wycinki prasowe i inne materiały, które córka Józefa Mazurka, dr Helena Paszek przekazała Książnicy. Większość zebranych materiałów dotyczy cieszyńskich ofiar terroru hitlerowskiego, ruchu oporu i różnych wydarzeń wojennych z terenów: powiatu cieszyńskiego, Frysztatu i sąsiednich miejscowości, Bielska-Białej i powiatu bielskiego, Karwiny, Suchej, Rychwałdu, Żywocic, Łazów, Orłowej, Poręby, Dąbrowy, Pietwałdu, Stonawy, Olbrachcic, Cierlicka, Łąk oraz miejscowości górskich i podgórszych w rejonie Jabłonkowa.

- W archiwum Józefa Mazurka znalazły się ponadto teksty innych autorów, np. maszynopis pod tytułem „Świt w mroku. Pamiętnik z okupacji hitlerowskiej” Marii Wardas, uzupełniony zdjęciami, notatkami i wycinkami prasowymi na temat pisarki. Innym dokumentem z tej kategorii jest gruby zeszyt zatytułowany ręką doktora Mazurka: „Fragmenty zbioru ś.p. Karola Buzka z r. 1915. Uratowane przed zniszczeniem przez barbarzyństwo hitlerowskie w roku 1940. J. Mazurek, 2 maja 1945 r., w dniu wyzwolenia naszego Śląska Cieszyńskiego”. Zeszyt liczy 250 stron z powklejnymi wycinkami z cieszyńskich gazet, prawdopodobnie „Gwiazdki Cieszyńskiej”, „Dziennika Cieszyńskiego” i „Silesii”. Teksty w tym zeszycie dotyczą najróżniejszych aspektów historii Śląska Cieszyńskiego. Pochylając się nad wojennymi losami Zaolzian, Józef Mazurek nie zapominał także o współczesności. W jego zbiorze archiwaliów znalazły się również materiały dotyczące powojennej historii Zaolzia - wymienia Anna Rusnok z Działu Zbiorów Specjalnych.

Józef Mazurek urodził się w 1891 roku w rodzinie górniczej w Rychwałdzie. Studiował medycynę we Wiedniu. Przed wojną pracował jako lekarz m.in. w Karwinie (1923-1925), w Karlovych Varach (1925-1938) oraz na stanowisku dyrektora sanatorium w Darkowie (1938-1939). Podczas pierwszej wojny światowej był jeńcem wojennym w obozie w Semipałatyńsku na Syberii. W okresie międzywojennym pracował jako lekarz w Karwinie, Karlovych Warach i Bystrzycy. Okres drugiej wojny światowej spędził w Bystrzycy, gdzie współpracował z ruchem oporu, leczył między innymi partyzantów działających w Beskidzie Śląskim. Po przejściu na emeryturę zamieszkał w Czeskim Cieszynie. Był członkiem Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego, a w latach 1955-1958 członkiem jego Zarządu Głównego. Zmarł w 1968 roku.

(red.)